

בש"פ 6874/20 - עלי אבו קוש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6874/20

כבד הרשותת דר להב

לפני:

علي אבו קוש

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

**בקשה דחופה להארכת מועד לצורך הגשת בקשה
רשות ערעור**

החלטה

1. זוהי בקשה להארכת מועד להגשת בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ג 20-03-40617 מיום 19.5.2020, במסגרת ערעור על הכרעת דין וגור דין של בית משפט השלום בבאר-שבע בת"פ 11-11-48506 מהימים 25.12.2018 ו-20.9.2020, בהתאם.

2. המבקש הורשע, על יסוד הודהתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בשש עבירות של אי הגשת דוח במועד לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש] (להלן: פקודת מס הכנסת); שש עבירות של ניהול פנקסי חשבן כזובים לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסת; ושש עבירות של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסת. במסגרת הסדר הטיעון הסכימה הగביל את בקשתה לשנים עשר חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום אימץ את הסדר הטיעון, לאחר שקבע את מתחם העונש ההולם, וגור על המבקש את העונשים הבאים: 9 חודשים מאסר בפועל; 7 חודשים מאסר מותנה שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה פשע לפי חוק מס ערך נוסף, התשל"ו-1975 או פקודת מס הכנסת; 4 חודשים מאסר מותנה שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירה עונן לפי חוק מס ערך נוסף, התשל"ו-1975 או פקודת מס הכנסת; וכן קנס בסך 1,000,000 ש"ח, שיפולם ב-10 תשלום שווים, או 15 חודשים מאסר תמורה.

עמוד 1

3. בית המשפט המחויז דחה את ערעור המבוקש על גזר הדין, תוך שגערת (חלקית) לבקשת בא-כווּוֹהוּ של המבוקש לדוחות את מועד ביצוע עונש המאסר, עד ליום 18.10.2020.

4. הבקשה שלפני (להלן: הבקשה) הוגשה ביום 06.10.2020, שנים עשר ימים בלבד לפני מועד כניסה הצפוי של המבוקש למאסר. בבקשת נטען, כי בבקשת רשות ערעור עוסקת בסוגיה משפטית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינו הפרטני של המבוקש ומשמעותו להתקבל טוביים – הסוגיה האם יש לקבוע מתוך מתחם עונש הולם כאשר מדובר בהסדר טיעון הכלול טווח עונשה מסוים. לפי הנטען, לא עליה בידי המבוקש להגיש את בקשה רשות ערעור במועד "נון" נסיבות אישיות מיוחדות אשר פקדו אותו ולאור התפשטות נגיף הקורונה בעולםנו". הבקשה מפרטת את נסיבותיו הרפואיות של המבוקש, ואת העובדה כי הוא מתגורר ביישוב אדום", וכי לנוכח כל אלה הוא מיעט לצאת מביתו והוא "טרוד בחודשים האחרונים במצבו האישי והבריאותי". עוד נטען כי "במועד הגשת בקשה זו שכר המבוקש את שירותיו הח"מ לצורך הגשת בקשה רשות ערעור ועיכוב ביצוע עונש המאסר".

5. המשיבה מתנגדת לבקשת וטענת כי המבוקש לא עומד בנטל להציג טעם ממשי המניח את הדעת למתן(arca), לנוכח הנימוקים הבאים: ראשית, המבוקש היה מיוצג בערכאה קמא על ידי עורך דין שחזקה עליו כי "עוז למבוקש אם יש או אין מקום להגשת בקשה רשות ערעור מטעם, וחילופי" יציג אינם טעם למתן(arca). שנית, הסוגיה המשפטית המועלית בבקשת כבר נדונה והוכרעה על ידי בית משפט זה. שלישיית, סיכון הבקשה אינם גבוהים כלל, בלשון המעטה, שכן העובדה שבית המשפט קמא אימץ את טווח העונשה שעליו הוסכם וקבע עונש נמוך מהטוויה העליון שלו עתרה המשיבה ואף חורג לקלוא ממתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט.

6. לאחר שעינתי בבקשת על נימוקיה ובתגובה המשיבה, הגיעתי לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. בהתאם לסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 נזונה לבית המשפט סמכות להורות על הארצת המועד להגשת הליך ערעורו בפלילים. נפסק, כי בבקשת(arca) מסוג זה אין המבוקש נדרש להציג "טעם מיוחד" וכי בהצגת "טעם ממשי המניח את הדעת". בהקשר זה יש قول בבית המשפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכון הלאנוראים של ההליך העיקרי (ראו למשל: בש"פ 6269/19 מזרחי נ' מדינת ישראל (2.10.2019); בש"פ 20/2311 בן לולו נ' מדינת ישראל (30.3.2020); בש"פ 4386/20 חמדייה נ' מדינת ישראל (1.7.2020)). על אף הגישה המقلלה בהשווואה להארצת מועד להגשת הליכים אזרחיים, הכלל הוא שגם בהלים פליליים יש להקפיד על קיום המועדים הסטוטוריים ומיליא הארצת מועד לא תינתן בדבר שבירה. זאת, גם כאשר הושת על מבקש(arca) עונש של מאסר בפועל.

7. בענייננו, הבקשה הוגשה כשלושה חודשים לאחר המועד האחרון לנקיית הליך ערעור, ואין מדובר באיחור של מה בכאן. ההסברים שספק המבוקש לאיחור בהגשת הבקשה אינם עומדים באמת המידה להארצת המועד המבוקש. מצבו הרפואי של המבוקש היה קיים גם בעת מתן הכרעת הדין וגזר הדין וכן בעת מתן פסק הדין של בית המשפט המחויז, והערכאות קמא נתנו עליון את דעתן והתחשבו בו. אין בו כדי להצדיק את האיחור הניכר בהגשת הבקשה. כך גם באשר ל"התפשטות נגיף הקורונה" ומגרוי המבוקש ביישוב שהוגדר "אדום"; זאת, שעה שפסק הדין שעליו מבוקש לערער ניתן בחודש מאי 2020, לאחר תום ה"סגר" שהחול עקב מצב החירום שהוכרז בשל הנגיף, ולפניהם "הגיל השני". לא הובהר בבקשת מתי החליף המבוקש את יצוגו ובלילו טעמים הוחלף הייצוג, ומשכך הדבר אינו יכול להוות "טעם משפטי" כנדרש לצורך הארצת המועד (ראו למשל: בש"פ 5434/14 רומנו נ' מדינת ישראל (27.8.2014)). לבסוף, בהתחשב בכך שמדובר בבקשת להארצת מועד להגשת רשות ערעור ב"גלאגול שלישי" המופנית נגד חומרת העונש (כאשר בית המשפט קמא גזר את הדין בתווך שעליו הסכימו הצדדים), עולה כי גם סיכון ההליך לגוףו אינם

מצדיקים את מתן הרכה המבוקשת (ראו למשל: בש"פ 7226/16 אבו עאמר נ' מדינת ישראל (19.9.2016); בש"פ 3373/19 ג'בן נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה גליל מזרחי (28.5.2019); בש"פ 7542/19 זיתון נ' מדינת ישראל (17.11.2019)).

.8 . הבקשה להארכת מועד נדחתת, אפוא.

ניתנה היום, כ"ה בתשרי התשפ"א (13.10.2020).

דר לhb
רשות
